

पूत 1) partic. adj. s. u. 1. पू. — 2) m. a) *Muschel*. — b) *weisses Kuca-Gras*. — c) *Flacourtia sapida Roxb.* RĀĠAN. im ÇKDR. — d) du. die *Hinterbacken* H. 609, v. l. fehlerhaft für पूत. — 3) f. *झा Bein*. der Durgā RĀĠAN. im ÇKDR.

पूतक्रता f. N. pr. eines Weibes VĀLAKH. 8, 4. — Vgl. die folgenden Wörter und पौतक्रत.

पूतक्रतायी f. die *Gattin des Pūtakratu* P. 4, 1, 36. Vop. 4, 25. Indra's *Gattin* UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 1, 78. ĠĀṬĀDH. in Verz. d. Oxf. H. 191, a, Çl. 70.

पूतक्रतु (पूत + क्रतु) m. N. pr. eines Mannes (*eine klare Einsicht habend*) RV. 8, 37, 17. P. 4, 1, 36. Vop. 4, 25. Bein. Indra's UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 1, 78. ĠĀṬĀDH. im ÇKDR.

पूतगन्ध (पूत + गन्ध) m. eine best. Pflanze, = वर्चर RĀĠAN. im ÇKDR.

पूततृण (पूत + तृण) n. *weisses Kuca-Gras* RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. पुण्यतृण.

पूतदत्त (पूत + दत्त) 1) adj. *reinen Willen habend, rein gesinnt*: die Āditja und andere Götter RV. 1, 2, 7. 24, 7. 3, 1, 3. 5, 29, 1. 6, 31, 9. 7, 63, 1. — 2) m. N. pr. eines Āṅgīrasa, Liedverfassers von RV. 8, 83.

पूतदत्तम् (पूत + दत्त) adj. dass.: die Āditja RV. 1, 23, 4. 5, 66, 4. 8, 23, 30. 23, 1. 83, 7. 10, 92, 4. AV. 5, 22, 1. 6, 93, 3.

पूतदु (पूत + दु) m. *Butea frondosa* (पलाश) RĀĠAN. im ÇKDR.

पूतधान्य (पूत + धान्य) n. *Sesam* RĀĠAN. im ÇKDR.

पूतनस्य s. पूतिनस्य.

पूतना f. 1) N. einer Unholdin, die eine best. Kinderkrankheit veranlasst; in Vogelgestalt erschien sie Kṛṣṇa und säugte ihn, ward aber von ihm getötet; sie wird auch unter den Müttern in Skanda's Gefolge aufgeführt. H. 219. = रानसी TRIK. 3, 3, 247. = दानवी und रोगभेद MED. n. 93. = दुग्धदा वासुदेवस्य H. an. 3, 393. — MBH. 2, 1436. 3, 14480. 5, 4409. 9, 2634. HARIV. 2360. 3423. fgg. 9088 (vgl. 3876. 8391, wo sie schlechtweg शकुनि oder शकुनी genannt wird). SUÇR. 2, 383, 19. 389, 7. 390, 2. VARĀH. BRH. S. 82, 83. VP. 306. 147, N. 2 (Tochter des Bali neben Çakuni!). BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, b, 33. Vop. 3, 6. Kṛṣṇa führt die Beinamen: ०मूदन TRIK. 1, 1, 33. ०दूषणा H. 221, Sch. पूनारि ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. अन्ध०, अक्षि०, कट०, गन्ध०, शीत०. — 2) *Terminalia Chebula* oder *citrina* (हरीतकी) AK. 2, 4, 2, 39. TRIK. H. an. MED. eine Art *Valeriana* (गन्धमासी) RĀĠAN. im ÇKDR. — 3) fehlerhafte, von COLEBROOKE und LOIS. zu AK. 2, 8, 2, 46 erwähnte Variante für पूतना.

पूतनिका f. = पूतना 1. Gtr. 8, 8.

पूतपाल (पूत + फल) m. *Brodruchtbaum* (पनस) RĀĠAN. im ÇKDR.

पूतबन्धन (पूत + बन्धन) adj. f. ई am Reinen hängend: यत्रा मतिर्विद्यते पूतबन्धनी RV. 5, 44, 9.

पूतबन्धु (पूत + बन्धु) adj. von reiner Abkunft, von edler Race: अस्या न या वाजिनी पूतबन्धु RV. 6, 67, 4.

पूतभूत (पूत + भूत) m. ein best. Soma-Gefäß, das den klaren Saft aufnimmt, VS. 13, 21. TS. 3, 2, 1, 2. AIT. BR. 7, 32. ÇAT. BR. 4, 3, 5, 9, 4, 12. KĀṬJ. ÇA. 9, 7, 4. 10, 3, 1, 16.

पूतमति (पूत + मति) adj. von reiner Denkart, Beiw. Çiva's ÇIV.

पूतयवम् (von पूत + यव) adv. zur Zeit, wann die Gerste gereinigt ist, gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2, 1, 17. — Vgl. पूमानयवम्, लूनयवम्, लूपमानयवम्, संकृतयवम्, संक्रियमाणयवम्.

पूतात्मन् (पूत + आत्मन्) adj. dessen Person gereinigt ist, geläutert SŪR-JASTAVA im ÇĀMBA-P. ÇKDR. Davon nom. abstr. पूतात्मता HARIV. 9488.

1. पूति (von 1. पू) f. *Reinigung, Reinheit* ÇAT. BR. 1, 1, 2, 1. 3, 1, 2, 10. परुषैरानिपस्येवं व्रणं पूतिमिवोन्नयम् *reinigend* MBH. 3, 2776. — Vgl. पूति.

2. पूति (von पूय) 1) adj. *faul, stinkend, putridus*; = दुर्गन्ध RĀĠAN. zu AK. पूतिं सेना कृषोत्त्वमम् AV. 8, 8, 2. ÇAT. BR. 1, 1, 3, 5. ते पूतयो वा-

त्ति *stinken* 3, 2, 1, 11. 6, 6, 1, 24. 4, 1, 3, 6. KĀṬH. 10, 5. MBH. 12, 3606. श्पुरासीन्न संश्लिष्टो न पूतिर्न (?) च जिह्मगः 7, 8639. पूति पर्युषितं (पूतिप०

SCHLEGEL) च भोजनम् BHAG. 17, 10. MĀRK. P. 32, 26. पित्तं सुÇR. 1, 78, 14. ०पूय 83, 19. ०वह्न्यू 103, 14. 116, 13. 191, 14. घ्न 243, 2. ०मोस 2, 9, 1, 60,

8. 274, 19. 369, 14. VARĀH. BRH. S. 54, 23. कर्मन्पूतिसैर्भ्यशातोप्रासादिभिः पृक् । द्रव्यावयववैपम्याद्गन्ध एको विभिद्यते ॥ BUĠG. P. 3, 26, 45.

पचति पूतिर्देवदत्तः P. 8, 1, 69. VĀRT. 1. Sch. पूति nach einem verbum Gnitum als Ausdruck des Tadels: पचति पूति P. 8, 1, 69, Sch.; vgl.

SIDDH. K. zu diesem Sūtra. — 2) n. a) *Jauche, Eiter*: स पूतिना (so ist zu trennen) विस्त्रयता वेदनाती मक्षामुनिः MBH. 9, 2259. — b) *Zibeth* RĀĠAN.

im ÇKDR. — c) eine Art *Gras* (रोक्षिण्य) RĀĠAN. im ÇKDR.; vgl. पूतिक, पूतीक. — 3) in पूतिविधि TBR. Comm. 181, 18 so v. a. पूतिक 2.

पूतिक (von 2. पूति) 1) adj. = पूति *faul, stinkend*: भावद्दं श्वमत्रेति गन्धमाश्राय पूतिकम् MBH. 4, 173. यस्त्वं श्मशाने मृतकान्पूतिकान्ति स कुत्सितान् 13, 4 13. — 2) m. ein als Surrogat für die Soma-Pflanze dienendes Kraut (vgl. पूतीक) ĀÇV. ÇU. 6, 8. MBH. 3, 1408. SUÇR. 1, 33, 8. 2, 174,

14. TBR. Comm. 181, 12. 20. = पूतिकरञ्ज *Guilandina Bonduc* Lin. AK. 2, 4, 2, 28. — 3) f. पूतिका a) eine best. Gemüsepflanze (= उपोदिका, पो-

तिका, पोतकी) BHAR. zu AK. 2, 4, 3, 23. ÇKDR. TITHIT. im ÇKDR. — b) = मार्गारी *Zibethkatze* RĀĠAN. im ÇKDR. PAÑĀT. III, 99, wo aber die

Lesart falsch ist; vgl. zu Spr. 1808.

पूतिकरञ्ज (2. पू० + कञ्) m. *Guilandina Bonduc* Lin. (ein Strauch) AK. 2, 4, 2, 28.

पूतिकरञ्ज (2. पू० + कञ्) m. dass. BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 28. ÇKDR. RATNAM. 156. SUÇR. 1, 223, 1. 2, 89, 13.

पूतिकर्णा (2. पू० + कर्णा) m. eine best. Ohrenkrankheit mit stinkendem Ausfluss SUÇR. 2, 361, 3. ०कर्णाक dass. 363, 5. ०कर्णाता f. dass. 1, 260, 14.

पूतिकामुख (पू० + मुख) m. eine zweischalige *Muschel* ÇABDAR. im ÇKDR.

पूतिकाष्ठ (2. पू० + काष्ठ) n. *Pinus Deodora* Roxb. (s. देवदारु) AK. 2, 4, 2, 34. H. an. 4, 69. MED. th. 20. *Pinus longifolia* AK. 2, 4, 2, 40. H. an. MED. In dieser Bed. auch ०क n. ÇABDAR. im ÇKDR.

पूतिकोट (2. पू + कोट) m. ein best. *Insect* SUÇR. 2, 66, 16. 496, 6.

पूतिकेश्वरतीर्थ (पू - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 1.

1. पूतिगन्ध (2. पू० + गन्ध) m. *Faulgeruch, Gestank* TS. 2, 2, 2, 4. M. 4, 107. JĀĠN. 1, 150.

2. पूतिगन्ध (wie eben) 1) adj. *stinkend* AK. 1, 1, 4, 21, v. l. — 2) m. a) *Schwefel* RĀĠAN. im ÇKDR.; n. WILSON nach ders. Aut. — b) *Terminalia*

Catappa (इङ्गदी) — 3) n. *Zinn* (रङ्ग) RĀĠAN. im ÇKDR.